UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Jn noc. ps.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Feria 3.

q2 magnus: in medio tui ſan
ctus iſrael. G loria. An. Cõ
uerſus eſt furo2 tuus dñe ꝛ cõ
ſolatus es me ps. Laudate
dominũ de celis. An. In ex
celſis laudate deũ. Hymn⁹.
Ecce iam. ℣. Repleti ſumuſ
mane miſcdia tua. Et exulta
uimus ꝛ delectati ſum⁹ omi
bus dieb⁹ noſtris. Sup bñd
añ. Uiſitauit ꝛ fecit redẽpti
onẽ plebis ſue. Suffragia fe
riarũ require in fine poſt vs.
Feria tertia Inuit. Jubile
mus deo ſalutari noſtro. ps.
Ueite exultem⁹. In noc. ps

D Ixi cuſtodiaꝫ vi
as meas: vt non
delinquã i lingua
mea. P oſui o2i
meo cuſtodiã: cuꝫ
cõſiſteret pctõ2 aduerſuꝫ me.
O bmutui ꝛ humiliatus ſuꝫ
ꝛ ſilui a bonis: ꝛ dolo2 me⁹ re
nouatus ẽ. C õcaluit co2 me
um intra me: ꝛ in meditatõe
mea exardeſcit ignis. L ocu
tus ſũ i lingua mea: notũ fac
mihi dñe finẽ meũ. E t nume
rũ dierũ meoꝝ quis ẽ vt ſciaꝫ
quid deſit mihi. E cce men
ſurabiles poſuiſti dies meos
ꝛ ſubſtantia mea tanq̃ nihi
lũ ante te. U erũtamen vni
uerſa vanitas: omĩs homo vi
uens. U erũtamẽ in imagĩe
ptranſit homo: ſꝫ ꝛ fruſtra cõ
turbat. T heſaurĩſat ꝛ igno
rat cui congregabit ea. E t
nũc que eſt expectatio mea:
nonne dñs ꝛ ſubſtantia mea
apd te eſt. A b omĩb⁹ iniq̃ta
tib⁹ meis erue me: obp2bꝛiũ in
ſipienti dediſti me. O bmu
tui ꝛ nõ aperui oſ meũ: qm̃ tu
feciſti: amoue a me plagas tu
as. A fortitudine man⁹ tue
ego defeci in increpatõnibus
propter iniquitatem corripui
ſti hominẽ. E t tabeſcere fe
ciſti ſicut araneã animã eius:
verũtamẽ vane cõturbat om
nis homo. E xaudi orationẽ
meã dñe: ꝛ depcationẽ meam
aurib⁹ pcipe lachrymas meaſ
N e ſileas qm̃ aduena ego ſũ
apud te ꝛ peregrin⁹: ſicut om
nes patres mei. R emitte mi
hi vt refrigerer p2iuſq̃ abeam
ꝛ amplius non ero.

E Xpectãs expectaui dñꝫ:
ꝛ intendit mihi. E t exaudi
uit p2eces meas ꝛ eduxit me
de lacu miſerie ꝛ d luto fecis.
E t ſtatuit ſup2a petram pe
des meos: ꝛ direxit greſſ⁹ me
os. E t immiſit in os meuꝫ
canticum nouũ: carmẽ dõ no
ſtro. U idebũt multi ꝛ time
bũt ꝛ ſperabunt in dño. B e
atus vir cuius ẽ nomẽ domi
ni ſpes eius: ꝛ non reſpexit in
vanitates ꝛ inſanias falſas.
M ulta feciſti tu domĩe deuſ
meus mirabilia tua: ꝛ cogita
tionibus tuis nõ eſt q̃s ſimit

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſit tibi. Annūciaui ⁊ locutuſ
ſum: multiplicati ſūnt ſup nu
merū. Sacrificiū ⁊ oblatōez
noluiſti: aures aūt ꝑfeciſti mi
hi. Holocauſtū ⁊ pꝛo pecca-
to nō poſtulaſti. tunc dixi ecce
venio. In capit: libꝛi ſcriptū
eſt de me vt facerem volūtatē
tuā deus meus volui: ⁊ legez
tuā i medio coꝛdis mei. An
nunciaui iuſticiā tuā i eccleſia
magna: ecce labia mea non ꝓ
hibebo dn̄e tu ſciſti. Iuſticiā
tuā nō abſcondi i coꝛde meo
veritatē tuā ⁊ ſalutare tuū di-
xi. Nō abſcōdi miſericoꝛdiā
tuā ⁊ ꝟitatē tuā a ꝯſilio mul-
to. Tu autē dn̄e ne longe faci
as miſeratōes tuas a me: mi-
ſericoꝛdia tua ⁊ veritas tua ſē
per ſuſceperunt me. Quoniā
circumdederūt me mala quo
rum nō eſt numerus: cōpꝛehē
derunt me iniq̄tates mee ⁊ n̄
potui vt viderem. Multipli
cati ſunt ſup capillos capitis
mei: ⁊ coꝛ meū dereliquit me.
Complaceat tibi dn̄e vt eru
as me: dn̄e ad adiuuādū me
reſpice. Confundātur ⁊ reue
reant̄ ſimꝉ qui querūt animā
meā vt auferent eam. Con-
uertantur retroꝛſū ⁊ reuereant̄
qui volūt mihi mala. Ferāt
confeſtim confuſionē ſuā q̄ di
cunt mihi euge euge. Exul-
tent et letentur ſup te omnes
querētes te: ⁊ dicāt ſemꝑ ma-
gnificetur dn̄s qui diligūt ſa-
lutare tuū. Ego aūt medic⁹
ſum ⁊ pauꝑ: dn̄s ſollicitus eſt
mei. Adiutoꝛ meus et ꝓte-
ctoꝛ meus es tu: deus meuſ ne
tardaueris. Gloꝛia. An̄. Ut
non delinquā in lingua mea.
Beatus qui intelligit ſu
per egenum ⁊ pauperem
in die mala liberabit eū dn̄s.
Dn̄s conſeruet eū ⁊ viuificet
eū. ⁊ beatū faciat eū in terra: ⁊
non tradat eum in animā ini
micoꝝ eius. Domin⁹ opē fe
rat illi ſuper lectū doloꝛis ei⁹
vniuerſū ſtratum eius verſaſti
in infirmitate eius. Ego di
xi dn̄e miſerere mei: ſana aīam
meā q꞉ peccaui tibi. Inimici
mei dixerūt mala mihi: quan
do moꝛiet̄ ⁊ peribit nomē ei⁹.
Et ſi ingrediebatur vt vide
ret vana loquebatur coꝛ eius:
congregauit iniquitatē ſibi.
Egrediebatur foꝛas: ⁊ loque
batur in idipſum. Aduerſū
me ſuſurrabant om̄es inimici
mei: aduerſum me cogitabāt
mala mihi. Uerbū iniquū
conſtituerūt aduerſū me: nun-
quid qui doꝛmit non adiciet
vt reſurgat. Etenī homo pa
cis mee in quo ſperaui: q̄ ede-
bat panes meos: magnifica-
uit ſup me ſupplantationem.
Tu autē dn̄e miſerere mei.
⁊ reſuſcita me ⁊ retribuā eis.
In hoc cognoui qm̄ voluiſti

me: quoniã nõ gaudebit ini-
micus me⁹ ſup me. M e au-
tem ꝑpter innocentiã ſuſcepi-
ſti ꝛ confirmaſti me in conſpe
ctu tuo in eternũ. B enedict⁹
dñs deus iſrael: a ſeculo ꝛ i ſe-

Q Uemad- culũ fiat fiat
modũ deſiderat ceru⁹ ad
fontes aquarũ: ita deſiderat
anima mea ad te deus. S iti
uit anima mea ad deũ fontez
viuũ quãdo veniã ꝛ apparebo
ante faciẽ dei. F uerũt mihi
lachꝛyme mee pães die ac no
cte: dum dicitur mihi quotti-
die vbi eſt deus tuus. H ec
recoꝛdatus ſum ꝛ effudi i me
aiaz meã: qm̃ trãſibo i locũ ta
bernacl'i ãmirabil' vſqȝ ad do
mũ di. I n voce exultatõni s ꝛ
ꝯfeſſiõis: ſon⁹ epulãtis. Q ua
re triſtis es anima mea ꝛ qua
re conturbas me. S pera i dõ
quoniã adhuc confitoboꝛ illi:
ſalutare vultus mei ꝛ ds me⁹
A d meipſũ anima mea con-
turbata ẽ. ꝑpterea memoꝛ ero
tui de terra ioꝛdanis ꝛ hermo
niim a monte modico. A biſ
ſus abiſſum inuocat: in voce
charactararũ tuaꝝ. O mnia
excelſa tua ꝛ fluct⁹ tui: ſup me
tranſierũt. I n die mandauit
dñs miſcdiam ſuã: et nocte cã
ticuz eius. A pud me oꝛatio
deo vite mee: dicã deo ſuſcep-
toꝛ meus es. Q uare oblit⁹
es mei et quare cõtriſtat⁹ in-
cedo. dũ affligit me inimicus.
D ũ confringũtur oſſa mea:
exprobꝛauerunt mihi qui tri-
bulant me inimici mei. D ũ
dicunt mihi per ſingulos di-
es vbi eſt de⁹ tuus: quare tri-
ſtis es aniã mea et quare con
turbas me. S pera in dõ quo
niã adhuc confiteboꝛ illi ſalu
tare vultus mei et deus me⁹.
G loꝛia patri et filio et ſpiri-
tui ſancto. S icut erat i pꝛin-
cipio ꝛ nũc et ſp̃ et in ſ. ſcloꝝ.
An. Sana dñe animã meaȝ
D Eus qꝛ peccaui tibi.
auribꝫ noſtris audiuim⁹
patres noſtri ãnũciauerũt no
bis. O pus quod operatus
es: in diebus eoꝛum: et in die
bus antiquis. M anus tua
gentes diſperdidit et planta
ſti eos: afflixiſti populos ꝛ ex
puliſti eos. N ec eni in gla-
dio ſuo poſſiderũt terrã: et bꝛa
chiũ eoꝛum non ſaluauit eos.
S ed dextera tua et bꝛachiũ
tuum et illuminatio vult⁹ tui
quoniam complacuiſti in eis.
T u es ipſe rex meus et deus
meus: qui mandas ſalutes ia
cob. I n te inimicos nr̃os ven
tilabimus coꝛnu. et in nomĩe
tuo ſpernemus inſurgentes ĩ
nobis. N on enĩ in arcu meo
ſperabo et gladius meus non
ſaluabit me. S aluaſti enim
nos de affligẽtibus nos: et o-
diẽtes nos confudiſti. I n dõ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

laudabimur tota die: et ī no-
mine tuo confitebimur ī ſecu-
lum. Nūc aūt repuliſti et cō
fudiſti nos: ⁊ non egredieris ī
virtutibus noſtris. Auerti-
ſti nos retrorſum poſt inimi-
cos noſtros: et qui oderūt noſ
diripiebant ſibi.. Uendidi-
ſti nos tanquā oues eſcarum:
⁊ in gentibus diſperſiſti nos.
Uendidiſti populū tuū ſine
pcio: et non fuit multitudo in
cōmutationibus eoꝝ. Poſu-
iſti nos obprobrium vicinis
noſtris: ſubſannationē et deri
ſum his qui ſūt in circuitu no
ſtro. Poſuiſti nos in ſimili-
tudinē gentibus cōmotionez
capitis ī populis. Tota die
verecundia mea contra me ē:
et confuſio faciei mee coope-
ruit me. A voce exprobrātis
et obloquentis a facie inimi-
ci et perſequentis Nec omīa
venerūt ſuper nos. nec obliti
ſumus te: et inique nō egimuſ
in teſtamento tuo. Et nō re-
ceſſit retro cor noſtrum: et de-
clinaſti ſemitas noſtras a via
tua Quoniā humiliaſti nos
in loco afflictōnis: et cooperu
it nos vmbra mortis. Si ob
liti ſumus nomen dī noſtri: et
ſi expādimus manus noſtras
ad deum alienum. Nōne de
us requiret iſta: ipſe enī nouit
abſcondita cordis nrī. Quo
nia ꝫ propter te mortificamur

tota die: eſtimati ſumus ſicut
oues occiſionis Exurge qua
re obdormis domine. exurge
et ne repellas in finem Qua
re faciem tuam auertis obli-
uiſceris inopie noſtre ⁊ tribu
lationis noſtre. Quoniā hu
miliata eſt in puluere aīa no
ſtra: conglutinatus eſt in ter-
ra venter noſter. Exurge do
mīe adiuua noſ: ⁊ redime noſ
propter nomen tuum.
ERuctauit cor meū ver-
bum bonū dico ego opa mea
regi. Lingua mea calamus
ſcribe velociter ſcribentis.
Specioſus forma p̄ filijs ho
minum. diffuſa eſt gratia ī la
bijs tuiſ: propterea benedixit
te deus in eternum. Accin-
gere gladio tuo ſup femur tu
um potētiſſime. Specie tua
⁊ pulchritudine tua: intende
pſpere procede ⁊ regna Pro-
pter veritatem ⁊ manſuetudi
nem et iuſticiam ⁊ deducet te
mirabiliter dextera tua. Sa
gitte tue acute. populi ſub te
cadent in corda inimicoꝝ re-
gis. Sedes tua deus in ſe-
culū ſeculi: virga directionis
virga regni tui. Dilexiſti iu
ſticiam ⁊ odiſti iniquitatem:
propterea vnxit te d̄s d̄s tuuſ
oleo leticie: pre conſortibus
tuis. Mirrha et gutta et caſ
ſia a veſtimentis tuis: a do-
mibus eburneis: a quibus

delectauerūt te filie regū ī ho/
noꝛe tuo A ſtitit regina a de/
xteris tuis in veſtitu deaura/
to circūdata varietate. A u/
di filia et vide ⁊ inclina aurē
tuā: ⁊ obliuiſcere populū tuū
⁊ domū patris tui. E t cōcu
piſcet rex decoꝛem tuū: qm̄ ip
ſe eſt dn̄s ds tuꝰ et adoꝛabūt
eum. E t filie tyꝛi in muneri
bus: vultū tuū depꝛecabunt
om̄es diuites pleb. O mnis
gloꝛia eius filie regis ab intꝰ
in fimbꝛijs aureis: circūamic
ta varietatibꝫ. A dducentur
regi virgines poſt eam: pꝛoxi/
me eius afferent tibi. O ffe/
rentur in leticia ⁊ exultatione
adducentur in templū regis.
P ꝛo patribꝫ tuis nati ſūt ti
bi filij: conſtitues eos pꝛinci/
pes ſup omnē terrā M emoꝛ
ero nomīs tui: in om̄i genera/
tione ⁊ generatōe P ꝛopterea
populi cōfitebūtur tibi i eter
num: et in ſeculū ſeculi. G la
Añ. Eructauit coꝛ meū vbū
D Eus noſter re/ bonuz.
fugiū ⁊ virtus: adiutoꝛ i
tribulationibꝫ que inuenerūt
nos nimis. P ꝛopterea nō ti
mebimus dū turbabitur ter/
ra: ⁊ tranſferetur mōtes in coꝛ
maris. S onauerūt ⁊ turbate
ſunt aque eoꝝ: conturbati ſūt
mōtes in foꝛtitudie eiꝰ F lu
minis impetus letificat ciui/
tatē dei: ſanctificauit taberna
culū ſuū altiſſimus. D eꝰ in
medio eius nō cōmouebitur.
adiuuabit eā ds mane dilucu
lo. C onturbate ſunt gentes
⁊ inclinata ſunt regna: dedit
vocē ſuā mota ē terra. D n̄s
virtutū nobiſcū ſuſceptoꝛ no/
ſter deus iacob. V enite ⁊ vi
dete opa dn̄i que poſuit pdi/
gia ſup terram auferēs bella
vſqꝫ ad finē terre. A rcum cō/
teret et confringet arma: et
ſcuta combur et igni. V aca
te et videte qm̄ ego ſum deus:
exaltaboꝛ in gentibꝫ ⁊ exalta/
boꝛ in terra. D n̄s virtutum
nobiſcū ſuſceptoꝛ nr̄ ds iacob
O Mnes gentes plaudi/
te manibꝫ: iubilate do i
voce exultationis. Q m̄ dn̄s
excelſus terribilis rex magnꝰ
ſuper omnē terram. S ubie/
cit populos nob: ⁊ gentes ſub
pedibꝫ noſtris. E legit dn̄s
hereditatē ſuā: ſpeciem iacob
quē dilexit. A ſcendit deus i
iubilo: ⁊ dominꝰ in voce tube
P ſallite deo noſtro: pſallite
pſallite regi noſtro pſallite.
Q m̄ rex om̄is terre ds: pſal/
lite ſapienter. R egnabit ds
ſup gentes: ds ſedet ſup ſedez
ſanctā ſuā. P ꝛincipes popu/
loꝝ congregati ſunt cum deo
abꝛaham: qm̄ dij foꝛtes terre
vehemēter eleuati ſunt. G la
patri ⁊ filio. S icut erat. ⁊c.
Añ. Adiutoꝛ i tribulatiōibꝫ

Magnꝰ dominꝰ ꝛ lauda-
bilis nimis: in ciuitate
dei noſtri in monte ſctō eius.
Fūdatur exultatōe vniuer-
ſe terre: mons ſion latera aq̇-
lōis ciuitas regꝫ magni. De-
us in domibus eius: cogno-
ſcetur cū ſuſcipiet eā. Quo-
niā ecce reges congregati ſūt
cōuenerūt in vnū. Ipi viden-
tes ſic āmirati ſūt. conturba-
ti ſūt. cōmoti ſūt: tremoꝛ app̄-
hēdit eos. Ibi doloꝛes vt ꝑ-
turiētis in ſpū vehemēti: con-
teres naues tharſis. Sic au-
diuimus ſicut vidimus in ci-
uitate dn̄i virtutū in ciuitate
dei nr̄i: deus fundauit eam ī
eternū. Suſcepimus deꝰ mi-
ſericoꝛdiā tuā: in medio tem-
pli tui. Scdm nomē tuū d̄s:
ſic ꝛ laus tua in fines terre iu-
ſticia plena eſt dextera tua.
Letetur mons ſyon ꝛ exultēt
filie iude: ꝓpt̄ iudicia tua do-
mine. Circūdate ſyon ꝛ cō-
plectimini eā: narrate in tur-
rib9 eius. Ponite coꝛda ve-
ſtra in virtute eius: ꝛ diſtribu-
ite domos eius vt enarretis ī
pꝛogenie altera. Quoniam
hic eſt deus deꝰ noſter ī eter-
nū et in ſeculū ſeculi: ipe reget
nos in ſecula.
Audite hec omēs gentes: auri-
bus ꝑcipite oīes qui habita-
tis oꝛbem. Quicꝫ terrigene
ꝛ filij hominū in vnū diues ꝛ
pauper. Os meū loquet̄ ſa-
pientiaꝫ: ꝛ meditatio coꝛdis
mei pꝛudentiā. Inclinabo ī
parabolā aurē meā: aperiā in
pſalterio pꝛopoſitionē meaꝫ.
Cur timebo ī die mala: ini-
quitas calcanei mei circūda-
bit me. Qui confidūt ī v̄tu-
te ſua: ꝛ in multitudine diui-
tiarū ſuarū gloꝛiātur. Fra-
ter non redimit redimet ho-
mo: nō dabit deo placationē
ſuam. Et preciū redemptio-
nis anime ſue: ꝛ laboꝛabit in
eternū ꝛ viuet adhuc in fineꝫ.
Non videbit interitū cū vi-
derit ſapiētes moꝛiētes: ſimꝉ
inſipiens ꝛ ſtultus peribunt.
Et relinquent alienis diui-
tias ſuas: ꝛ ſepulcra eoꝝ do-
mus illoꝝ in eternū. Taber-
nacula eoꝝ in pꝛogenie ꝛ pro-
genie: vocauerūt nomia ſua ī
terris ſuis. Et homo cum ī
honoꝛe eſſet nō intellexit: cō-
paratus eſt iumentis inſipiē-
tibus: ꝛ ſimilis factus ē illis.
Hec via illoꝝ ſcandaluꝫ ip-
ſis: ꝛ poſtea ī oꝛe ſuo compla-
cebūt. Sicut oues ī inferno
poſiti ſūt: moꝛs depaſcet eos.
Et dominabūtur eoꝝ iuſti ī
matutino: ꝛ auxiliū eoꝝ vete-
raſcet in inferno a gloꝛia eoꝝ.
Uerūtamen deꝰ redimet ani-
mā meā: de manu inferi cū ac-
ceperit me. Ne timueris cū
diues factus fuerit homo: et

cum multiplicata fuerit glo/
ria domus eius. Quoniam cũ in/
terierit non ſumet oĩa: neqꝫ
deſcẽdet cũ eo gl'ia eiꝰ. Quia
anima eius in vita ipſius bñ/
dicetur: confitebitur tibi cum
bñfeceris ei. Introibit vſqꝫ ĩ
ꝓgenies patrũ ſuoꝝ: vſqꝫ ĩ eter
nũ nõ videbit lumẽ. Homo
cũ in honore eſſꝫ nõ intellexit
compatus ẽ iumẽtis inſipien
tibꝫ ⁊ ſimilis factus eſt illis.
Gloria. An. Auribꝫ ꝑcipite
O qui habitatis orbem.
DEus deoꝝ dñs locutus
eſt: ⁊ vocauit terrã. A ſol' or/
tu vſqꝫ ad occaſum: ex ſyõ ſpe
cies decoris eius. Deꝰ ma/
nifeſte veniet: deus noſter ⁊ ñ
ſilebit. Ignis in conſpectu eiꝰ
exardeſcet: ⁊ in circũitu eiꝰ tẽ/
peſtas valida. Aduocauit
celum de ſurſũ: ⁊ terrã diſcer/
nere populũ ſuũ. Congrega
te illi ſãctos eius qui ordinãt
teſtamẽtũ eiꝰ ſuper ſacrificia.
Et annũciabũt celi iuſticiã
eius qm̃ deus iudex ẽ. Audi
populus meus ⁊ loquar iſra/
el ⁊ teſtificabor tibi deus deꝰ
tuus ego ſũ. Nõ ĩ ſacrificijs
tuis arguã te: holocauſta aũt
tua in conſpectu meo ſunt ſꝑ.
Non accipiã de domo tua vi
tulos: neqꝫ ð gregibꝫ tuis hir
cos. Quoniam mee ſunt oĩes fe/
re ſiluarũ: iumẽta ĩ mõtibus ⁊
boues. Cognoui oĩa vola

tilia celi: ⁊ pulchritudo agri
mecũ eſt. Si eſuriero non di/
cam tibi: meus eſt enĩ orbꝭ ter
re ⁊ plenitudo eius. Nunqd
manducabo carnes tauroꝝ:
aut ſanguinem hircorum po/
tabo. Immola deo ſacrificiũ
laudis: ⁊ redde altiſſimo vo/
ta tua. Et inuoca me in die
tribulatiõis ⁊ eruam te ⁊ ho/
norificabis me. Peccatori
aũt dixit ds. quare tu enarras
iuſticias meas ⁊ aſſumis te/
ſtamentũ meũ ꝑ os tuũ. Tu
vero odiſti diſciplinam ⁊ pro
ieciſti ſermones meos retror/
ſum. Si videbas furẽ curre
bas cũ eo: ⁊ cũ adulteris por/
tionem tuã ponebas. Os tu
um abundauit malicia: ⁊ lin
gua tua concinnabat dolos.
Sedens aduerſus fratrẽ tuũ
loquebaris: ⁊ aduerſus filiuꝫ
matris tue ponebas ſcanda/
lum: hec feciſti et tacui. Exi
ſtimaſti inique ꝙ ero tui ſimi
lis: arguam te ⁊ ſtatuaꝫ cõtra
faciem tuã. Intelligite hec ꝗ
obliuiſcimini deum. ne quan
do rapiat ⁊ nõ ſit qui eripiat.
Sacrificium laudis honori/
ficabit me: ⁊ illic iter ꝗ oſten/
Q dam illi ſalutare dei.
Uid gloriaris in mali/
cia qui potẽs es ĩ iniquitate.
Tota die iniuſticiaꝫ cogita
uit lingua tua: ſicut nouacl'a
acuta feciſti dolum. Dilexi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſti maliciam ſup benignitatē
iniq̄tatē magis ꝗ̄ loqui equi
tatem. D ilexiſti omnia ꝟba
ꝑcipitationis: lingua doloſa.
P ropterea d̄s deſtruet te i fi
nē: euellet te ꝛ emigrabit te d̄
tabernaculo tuo: ꝛ radicē tuā
de terra viuentium. V ide-
bunt iuſti ꝛ timebūt eū: ꝛ ſuꝑ
eum ridebunt ꝛ dicēt: ecce hō
qui non poſuit deū adiutoꝛē
ſuum. S ed ſperauit in mul-
titudine diuitiarū ſuarum: et
ꝓualuit ī vanitate ſua. E go
aūt ſicut oliua fructificaui in
domo dei: ſperaui in miſeri-
coꝛdia dī in eternū ꝛ in ſeculū
ſeculi. C onfitebor tibi in ſe-
culum qꝛ feciſti: ꝛ expectabo
nomē tuū quoniā bonum eſt
in conſpectu ſanctoꝝ tuoꝛū.
G lo. Añ. Deus deoꝝ dn̄s
locutus eſt. ℣. Jmmola deo
ſacrificiū laudis Et redde al
tiſſimo vota tua. Añ laudes
℣. Fiat miſericoꝛdia tua Ad
laudes ps̄. Miſerere. Añ.
Amplius laua me dn̄e ab in
iuſticia mea. Pſalmus
J Udica me deꝰ ꝛ diſcer-
ne cauſam meā de gente non
ſancta: ab homīe iniquo ꝛ do
loſo erue me. Q uia tu es d̄s
foꝛtitudo mea quare me repu
liſti ꝛ quare triſtis incedo dū
affligit me inimicus. E mit
te lucē tuā ꝛ veritatē tuam ip
ſa me deduxerunt ꝛ adduxerūt

in montē ſanctū tuū: ꝛ in tab-
nacula tua. E t introibo ad
altare dī: ad deū qui letificat
iuuentutem meam C onfite
boꝛ tibi in cithara d̄s d̄s meꝰ
quare triſtis es anima mea: ꝛ
quare conturbas me. S pera
in d̄o qm̄ adhuc confiteboꝛ il
li ſalutare vultus mei ꝛ deus
meus. G loꝛia patri ꝛ filio et
ſpiritui ſancto. S icut erat ī
principio ꝛ nunc ꝛ ſemper et ī
ſecula ſeculoꝛum. Amen. Añ
Salutare vultus mei deꝰ me
us ps̄. Deus deus meꝰ. añ
Sitiuit in te anima mea dn̄e.
E Go dixi in dimidio di-
erum meoꝛum: vadā ad
poꝛtas inferi: queſiui reſiduū
annoꝝ meoꝝ. D ixi non vide
bo dn̄m deū in terra viuenti-
um: non aſpiciam hominē vl
tra ꝛ habitatoꝛē quietē. G e
neratio mea ablata eſt ꝛ con
uoluta eſt a me quaſi tabna-
cula paſtoꝛum. P recīſa eſt
velut a texente vita mea dum
adhuc oꝛdirer ſuccidit me de
mane vſq̄ ad veſperam fini-
es me. S perabā vſq̄ ad ma
ne: quaſi leo ſic contriuit om-
nia oſſa mea. D e mane vſq̄
ad veſperam finies me: ſicut
pullus hyrundinis ſic clama-
bo: meditaboꝛ vt columba.
A ttenuati ſūt oculi mei ſu-
ſpiciētes ī excelſo. D n̄e vim
patioꝛ reſpōde ꝓ me q̄d dicā

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Feria 4

aut qd reſpondebit mihi cuz ipe feceriz. R ecogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee. D ñe ſi ſic viuitur ꝛ in talibꝫ vita ſpiritus mei corripies me ꝛ viuificab me: ecce in pace amaritudo mea amariſſima. T u autez eruiſti aiam meã vt nõ periz piciſti poſt tergũ tuũ omnia peccata mea. Q uia non in fernus confitebitur tibi. neqꝫ mors laudabit te: nõ expectabũt q deſcendũt in lacũ veritatẽ tuã. U iuens viuẽs ipe confitebitur tibi: ꝛ ego hodie pater filijs notã faciet veritatẽ tuã. D ñe ſaluũ me fac: et pſalmos noſtros cantabimꝰ cũctis diebꝫ vite noſtre in domo dñi. G lia. Añ. Cũctis diebus vite noſtre ſaluos nos fac dñe. ps Laudate. Añ. Oñes angeli eiꝰ laudate dominũ d celis. Hymnꝰ. Ecce iam. ℣. Repleti ſumus mane miſericordia tua. Sup benedictus añ. Erexit dñs nobis cornu ſalutis i domo dauid pueri ſui. Feria quarta Inuit. In manu tua domie oẽs fines terre. ps. Venite In nocturno ps.

D Ixit inſipiẽs i corde ſuo: non ẽ deꝰ. C orrupti ſunt ꝛ abhomiabiles facti ſũt in iniquitatibꝫ: non eſt qui faciat bonũ. D eꝰ de celo pſpexit ſup filios hominuz vt videat ſi eſt intelligenſ aut requirẽs deũ. O ñes declinauerũt. ſimlꝰ inutiles facti ſũt: non eſt q faciat bonũ. non eſt vſqꝫ ad vnũ. N õne ſciẽt omnes q opanꝰ iniqtatem: q deuorant plebẽ meã vt cibũ panis. D eũ nõ inuocauerũt: illic trepidauerũt timore vbi ñ fuit timor. Q m ds diſſipauit oſſa eoꝝ q hominibꝫ placent: confuſi ſunt qm ds ſpreuit eos. Q uis dabit ex ſyõ ſalutare iſrael: cũ ꝯuerterit ds captiuitatẽ plebis ſue exultabit iacob ꝛ letabitur iſrael.

E Xaudi deus orationem meam: ꝛ ne deſpexeris deprecationẽ meam: intende mihi et exaudi me. C õtriſtatꝰ ſũ in exercitatõne mea ꝛ ꝯturbatꝰ ſũ a voce inimici ꝛ a tribulatione peccatoris. Q uoniã declinauerũt in me iniqtates: ꝛ in ira moleſti erãt mihi. C or meũ ꝯturbatũ eſt in me ꝛ formido mortis cecidit ſup me. T imor ꝛ tremor venerunt ſup me ꝛ contexerunt me tenebre E t dixi quis dabit mihi pennas ſicut columbe ꝛ volabo ꝛ reqeſcã. E cce elongaui fugiens: et manſi in ſolitudine. E xpectabã eum qui ſaluũ me fecit a puſillanimitate ſpũs ꝛ tẽpeſtate. P re